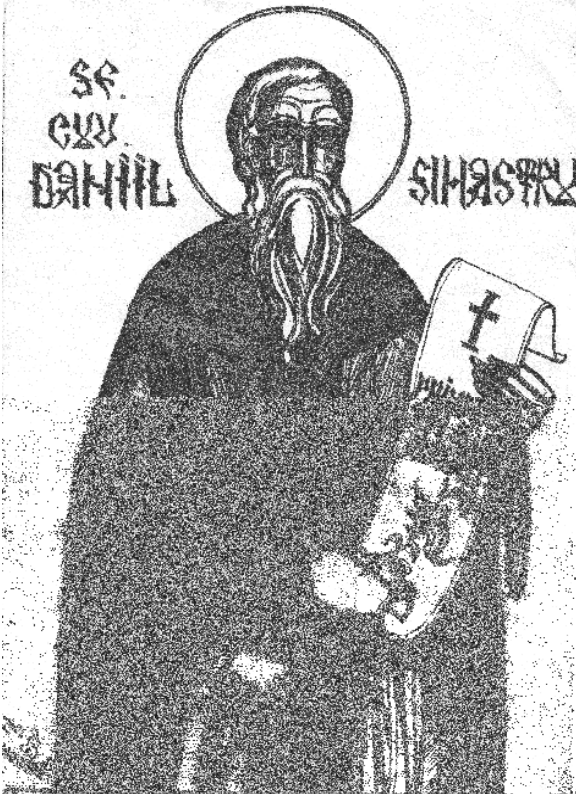

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Grafică realizată de Elena Merticariu

O, preacuvioase sfinte părinte Daniil, lauda Bisericii Bucovinei, părintele nostru duhovnicesc al tuturor celor ce cu dreaptă credință cinstim pe Dumnezeu, izbăvește de toată primejdia țara noastră, mănăstirile și bisericile cu podoabele lor sfinte și ne învrednicește să cântăm lui Dumnezeu, împreună cu tine: Aliluia!

Condacul Sfântului Daniil Sihastrul

Sfântul Cuvios Părinte Daniil Sihastrul este ocrotitorul Centrului Cultural Pastoral Durău, instituție patronată de Mitropolia Moldovei și Bucovinei, care în această toamnă a împlinit 10 ani de când a fost inaugurat prin sfințirea oficiată de Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I. La această aniversare Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Daniel va oficia Sfânta Liturghie și un Tedeum de mulțumire, urmate de mai multe manifestări culturale.

Evanghelia duminicii

Genealogia Mântuitorului (Matei I, 1-25)

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui;
3. Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;
4. Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;
5. Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei;
6. Iesei a născut pe David regele; David a născut pe Solomon din femeia lui Urie;
7. Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; abia a născut pe Asa;
8. Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;
9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia;
10. Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;
11. Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon;
12. După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;
13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;
14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;
15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;
16. Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos.
17. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutare în Babilon până la Hristos sunt paisprezece nemuri.
18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având pânțece de la Duhul Sfânt.
19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vadească, a voit s-o lase în ascuns.
20. Și cugetând el acestea, iată îngerul domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt.
21. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mânui poporul Său de păcatele lor.
22. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin prorocul care zice:
23. «Iată, Fecioara va avea în pânțece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu».
24. Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit Îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.
25. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.

Avortul – rana sângerândă a familiei creștine

Principiul libertății lipsite de responsabilitate întâlnit adeseori în manifestările societății contemporane a dus la omiterea unor probleme existențiale de o importanță fundamentală. Facila abordare a relației legitime și firești dintre bărbat și femeie duce la desacralizarea căsătoriei. Iar una din consecințele devastatoare pentru însăși existența și funcționarea armonioasă a familiei creștine se concretizează în avort, act vinovat de suprimare a vieții ființelor umane devenit o plagă, o epidemie la scară mondială. Evanghelia de astăzi, prin prezentarea spiței neamului, a scării ascendente a înaintașilor de sânge ai Mântuitorului Hristos, indirect pune în evidență importanța relației dintre părinți și fii, purtarea de grijă a părinților de a avea moștenitori demni, dar și a copiilor de a nu uita nicicând pe cei cărora le datorează viața și calitățile pe care le-au primit prin îngrijire și educație, dar oferă totodată prilejul de a aduce în discuție o problemă gravă cu care se confruntă lumea de azi: *avortul*.

Iisus, în ajunul morții Sale, în momentul solemn în care participa cu ucenicii Săi la Cina cea de Taină, a amintit bucuria nașterii: “După ce a născut copilul, femeia nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că a născut om în lume”(Ioan 16,21). Atitudinea lui Hristos față de copii este bine știută: “Chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: *Adevărat zic vouă, dacă nu vă veți întoarce și nu veți fi precum copiii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor.*”(Matei 18,2) Se poate înțelege deplin acest avertisment al Domnului dacă te lipsești cu bună știință de a avea copii. De fapt, a aduce pe lume și a crește copii este o binecuvântare a lui Dumnezeu. Nu poate exista căsătorie creștină fără o dorință imediată și nerăbdătoare a părinților de a primi și împărtăși bucuria de a aduce pe lume viața. O căsătorie în care copiii nu sunt bineveniți înseamnă o alienare a scopului unirii dintre bărbat și femeie fondată pe o formă de dragoste imperfectă, egoistă și carnală. Dând viață altora, omul imită actul creator al lui Dumnezeu și dacă refuză să o facă, nu numai că Îl respinge pe Creatorul său, ci chiar își desfigurează propria umanitate.

Orice membru al Bisericii trebuie să fie convins că a aduce pe lume copii este rezultatul sfânt și natural al unei căsătorii creștine, că a da viață este un privilegiu pe care n-are dreptul să-l refuze, dacă vrea să păstreze “chipul și asemănarea” care i-au fost date la crearea sa. Avortul este, în fapt, o crimă săvârșită fără a lua în considerare consecințele care nu întârzie să apară, atât cele fizice care afectează inevitabil corpul mamei, cât și cele spirituale, care se constituie într-o boală a conștiinței și a sufletului. Dacă până acum s-a tot discutat despre cât de periculoasă poate fi o asemenea operație din punct de vedere fizic, ar trebui să se țină cont și de “pericolul spiritual” pe care îl implică. Am văzut cu toții cât de minunat este să dai naștere unui prunc, cât de luminoasă este această față a medaliei; reversul este însă cât se poate de întunecat – a lua viața unui prunc este echivalent cu a nesocoti voia lui Dumnezeu care a creat în corpul unei femei o nouă viață, de care nici într-un caz nu poate dispune după libera ei opțiune; prin eliminarea acestei vieți nu doar se săvârșește

un abominabil act ucigaș ci se produce și un dezechilibru intern, de ordin fiziologic în corpul celei ce a refuzat să fie mamă și chiar e afectat planul superior al Creației.

Studiile au arătat lucruri cutremurătoare în legătură cu ceea ce se întâmplă cu fătul în momentul unei asemenea operații: oricât de mic și neînsemnat pare, încearcă să se strângă, să evite sfârșitul, ființă nevinovată care încearcă “să fugă” de instrumentul care vine să îi ia viața fără nici un motiv. „Strigătul mut” al nevinovatei ființe sfâșiate de lipsa de iubire are însă un puternic ecou în timp, dar mai cu seamă în eternitate.

Cauzele care duc la asemenea decizii sunt dintre cele mai variate, fiecare încercând să-și împace conștiința după săvârșirea faptei, însă nimic nu poate acoperi un astfel de păcat, o crimă atât la adresa umanității cât și la adresa divinității.

Evanghelia de astăzi ne oferă exemple fericite de familii care au știut să prețuiască și să pună în valoare darul sfânt al vieții, constituindu-se în rădăcină viguroasă pentru urmași. Dar cum rămâne cu cei care răspândesc moartea în propriile familii nepăsându-le câtuși de puțin de viața pe care au strivit-o fără milă? Răspunsul pare unul simplu: nu au știut, sau cu bună știință au refuzat să vadă cât de frumos este să dai viață unui copil, să simți cum crește în interiorul tău un sufletel lipsit de apărare și disperat după dragoste și siguranță, care-ți aparține total și pentru care ești pe deplin responsabil. În încheiere, aș ruga pe toți cei care s-ar putea gândi vreodată să ia viața unui prunc să-și imagineze că citesc acest mic jurnal pe care l-ar ține copilul lor în pânțele:

Luni, 1 mai ... : Astăzi, Dumnezeu mi-a dat viață și m-a pus în pânțelele mamei mele. Mai am nouă luni și am s-o cunosc și eu.

Luni, 29 mai ... : Astăzi, mama a fost la medic, care i-a dat vestea cea mare – va avea un copil. Nu am simțit că ar fi prea fericită, dar poate că sunt eu prea mic și nu mi-am dat seama. Cum să nu se bucure?

Luni, 5 iunie ... : Astăzi, mama mea a plâns din nou - cum a făcut mereu de când a aflat că exist - și simt că se înfioară de fiecare dată când se gândește la mine. Oare de ce?

Luni, 26 iunie ... : Astăzi m-a văzut mama pe ecranul unui televizor și am simțit pentru prima dată mâna ei pe burtică, i-am simțit căldura. Abia aștept să o cunosc și să mă țină în brațe... cum îmi bate inimioara la acest gând !

Duminică, 2 iulie ... : Astăzi, MAMA MEA M-A UCIS...Păcat, cât aș fi vrut s-o cunosc!

Anca Voicu

„Omul este suspendat în fiecare clipă între propria sa realizare și neantul din care vine; între a se goli și a se umple, iata marele și nobilul risc al întregii existențe... Libertatea nu inventează valorile, ci ele caapătă viață și se întrupează prin descoperirea noastră personală... În mod subiectiv, această descoperire este întotdeauna Creație... omul este ceea ce se face el însuși pe sine”

Paul Evdokimov

Sfinți Români (22)

În ziua de 18 decembrie, Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe *Cuviosul Daniil Sihastrul*, unul din cei mai populari sfinți moldoveni din toate timpurile. Potrivit Tradiției, s-a născut într-o familie de oameni simpli, într-un sat care aparținea de Episcopia din Rădăuți. Cunoscând mai mulți călugări, s-a hotărât el însuși să-și închine viața lui Dumnezeu și astfel, tânărul Dumitru, cum se numea din botez, a intrat în cinstita slujire a călugăriei, la mănăstirea-catedrală din Rădăuți, primind, potrivit rânduielilor monahale, numele de David. Dorind o viață cu adevărat pustnicească, departe de lume și de frământările ei, tânărul monah părăsește târgul și Episcopia de Rădăuți și se retrage la schitul Sfântul Lavrentie (Laurențiu), în hotarul satului Laura (înglobat acum în comuna Vicovul de Sus, jud. Suceava), numit așa după „lavra” de călugări care fusese odată în aceste locuri. Aici a îmbrăcat „schima cea mare”, adică ultima treaptă a călugăriei, primind un nume nou, cel de Daniil. Noul ieroschimonah Daniil s-a retras apoi într-un loc tănuit, înspre munte, pe malul pârâului Vițelul, azi în satul Putna. Acolo a găsit o stâncă, unde, potrivit Tradiției, a dăltuit cu multă osteneală un paraclis, la care se mai vede și azi pridvorul, naosul și altarul, iar dedesubt o încăpere, săpată tot în piatră, care îi slujeau drept chilie, după ostenele zilei.

Vestea despre acest evlavios sihastru s-a răspândit curând, mai ales în satele din părțile de nord ale Moldovei. Era căutat de mulțime de credincioși, cărora le citea rugăciuni pentru izbăvirea de boli și suferințe. A auzit despre el și tânărul voievod Ștefan, feciorul lui Bogdan al II-lea, cel ucis la Reusenii, din porunca fratelui său Petru Aron în octombrie 1451. Se spune că tânărul Ștefan, scăpat atunci ca prin minune, și-a găsit adăpost tocmai în chilia sihastrului Daniil, care l-a întărit și încurajat, prin cuvinte părintești de mângâiere. Și tot atunci, cuviosul Daniil ar fi prezis tânărului copleșit de durere și deznădejde, că nu peste multă vreme va urca pe tronul tatălui său Bogdan al II-lea și al bunicului său Alexadru cel Bun. Și cuvântul sihastrului s-a împlinit, în aprilie 1457, când mitropolitul Teoctist „l-a pomăzuit spre domnie” pe Ștefan cel Mare, „la locul ce se chiamă Direptate”, cum scrie cronicarul Grigorie Ureche.

Tot tradiția spune că l-ar fi îndemnat pe domn să ridice Mănăstirea Putna, în apropiere de chilia în care trăia; apoi l-a încurajat pe Ștefan Vodă să continue lupta împotriva turcilor, pentru a izbăvi țara Moldovei de asupritori. Și tot de la el a venit sfatul de a zidi o mănăstire nouă la Voroneț, cu hramul Sfântul Gheorghe purtătorul de biruință. Nu se știe când a trecut sfântul Daniil la cele veșnice. Mormântul său se află în partea sudică a pronaosului bisericii de la Voroneț. În mănăstirea Putna se păstrează până azi un deget arătat al sfântului, îmbrăcat în anul 1749 în ferecătură de argint cu mărgăritare.

La mormântul lui au venit mulți credincioși spre a se ruga aici și a cere vindecare de boli și neputințe. Încă din timpul vieții, poporul care îi cunoștea viața și faptele

minunate, l-a cinstit ca „sfânt”, iar după moarte această cinstire a sporit și mai mult.

Înțelesuri creștine ale Datinilor de Crăciun

Se afirmă adesea că tradiția de a împodobi bradul în timpul Sărbătorii Crăciunului este împrumutată din Occident și aceasta ar trebui cumva substituită cu alte obiceiuri ortodoxe, autohtone. În pofida acestei situații, se poate evidenția faptul că istoria pomului de Crăciun este legată de sărbătoarea Crăciunului în adevăratul sens al cuvântului.

În primul rând, pomul de Crăciun poate avea legătură cu profeția lui Isaia: *“O mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un lăstar din rădăcinile lui va da”* (Isaia 11, 1). Atunci când a scris cuvintele: *“Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit”*, Cuviosul Cosma Melodul a avut în vedere tocmai această proorocie. *“Rădăcina”* este Iesei, adică tatăl lui David, *“mlădița”* este regele David, *“lăstarul”* care a crescut din *“rădăcină”* și din *“mlădiță”* este Născătoarea de Dumnezeu, iar *“fructul”* care a ieșit din *“floarea lăstarului”* este Hristos, fapt consemnat în scrierile hagiografice. Așadar, pomul de Crăciun poate să ne amintească de arborele genealogic al lui Hristos ca om, de iubirea lui Dumnezeu, dar și de curățirile succesive ale strămoșilor lui Hristos. În vârful bradului se află steaua, care Îl reprezintă pe Însuși Hristos.

Într-o altă ordine de idei, bradul de Crăciun ne amintește atât de pomul cunoștinței, cât și de pomul vieții, dar mai ales de acesta din urmă. Întruparea Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul din veci al Tatălui a avut ca scop tocmai răscumpărarea greșelii neascultării primilor oameni și redobândirea vieții veșnice pe care aceștia o pierduseră. În troparele praznicului Nașterii Domnului se evidențiază că, prin întruparea Sa, Hristos S-a făcut *“pom al vieții”*. Reprezentativ în acest sens este troparul de dinaintea sărbătorii Crăciunului, în care se spun următoarele: *“Gătește-te, Betleeme, că s-a deschis Edenul! Împodobește-te, Efrata, că pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia rai înțelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii și nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște ca să ridice chipul cel căzut mai înainte”*. Prin pomul de Crăciun se arată o dată în plus că Hristos este pomul vieții, iar dacă nu gustăm din acest pom *“care dă viață”*, nu putem trăi și nici nu ne putem împlini scopul existenței. Sigur că această unire cu Hristos, se poate realiza în chip real prin Sfânta Împărtășanie, pentru care suntem chemați să ne pregătim prin Postul premergător marelui praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Sfânta Împărtășanie poate duce la îndumnezeirea noastră în Hristos numai dacă reușim să biruim răul atunci când ne aflăm în fața ispitei, în fața pomului cunoștinței binelui și a răului, prin care ne este încercată libertatea. Ne bucurăm și sărbătorim pentru că *“pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioară”*.

Ce ar trebui să însemne apoi, *Moș Crăciun* în viziunea creștină ? Sensul primar al cuvântului din greaca veche *móshos*, *moș* este acela de “vlăstar”, “mlădiță” și prin analogie “fiu”, “urmaș”, primul sens fiind păstrat și în neogreacă, fără să cunoască evoluțiile care au avut loc în limba română și în cele trei dialecte suddunărene, aromâna, meglenoromâna și istoromâna. În limba română veche nu este atestat sensul de “vlăstar”, “mlădiță” și cel de “fiu”, “urmaș”, dar avem verbul *a moși*, “a scoate moșul, a aduce pe lume urmașul” și sensul figurat de “începător”, “întemeietor”, “cap”. Faptul că în Vechiul Testament, moșul și moașa sunt Adam și Eva, întemeietorii (protopărinții) neamului omenesc, iar Mântuitorul este numit El Însuși cu termenul de “mlădiță” (Isaia 11, 1-2), clarifică enigma asocierii celor două cuvinte din sintagma *Moș Crăciun*, Cel Care se naște în trup este întemeietorul creștinătății, așa cum Adam a fost cel prin care s-a zidit umanitatea. Adevărul reflectat de textele vechi și stabilit prin raționamente lingvistice este întărit astăzi, și prin mărturia ilustrului teolog Dumitru Stăniloae, în articolul *Moș Crăciun, Moșul Nașterii lui Hristos*, apărut în “România Liberă - Lumea creștină”, din 25 decembrie, 1992: “ Moșul Nașterii lui Hristos prin care se adeverește încă o dată de unde a venit creștinismul și când, în vremurile apostolice. Deci din două cuvinte deosebite a rezultat o noțiune unitară. Nu este undeva un Moș Crăciun și altundeva Iisus Hristos. Hristos este Fiul unui Tată fără început în sensul unui ascendent primordial”, “Hristos a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii dar s-a arătat în anii cei mai de pe urmă pentru noi” (I Petru 1, 20). *Vasilica Onofrei*

❖ Și în acest an, lângă Bradul de Crăciun vor fi așezate pachete cu ajutoare umanitare pentru cei săraci. Rugăm pe creștinii cu posibilități materiale, sau cei care au haine bune pe care nu le mai folosesc să participe la această acțiune filantropică organizată de parohia noastră.

❖ De asemenea, vă adresăm și pe această cale a participa la colecta organizată de parohie pentru a ajuta pe Moș Crăciun în procurarea dulciurilor pentru copii și a protocolului pentru Colindători.

❖ Cu participarea domnișoarei Ana Maria Niță, la parohia noastră am organizat repetiții pentru învățat colindele. S-au constituit două grupuri de colindători – cei mici, de vârstă preșcolară și până la 10-12 ani și cei mari de vârsta între 12-20 ani. Ei ne vor colinda la sfârșitul Sfintei Liturghii din Sărbătoarea Nașterii Domnului, după care vom primi pe ... Moș Crăciun care ne va oferi daruri.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot II Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

PROGRAMUL VIZITEI PASTORALE CU ICOANA NAȘTERII DOMNULUI

MIERCURI 21.12.2005

Între orele 15.00 – 17.00

- Str. Arcu Bl. CL 13
- Str. Arcu Bl. Z5 și case
- Str. Arcu Bl. T 11

Între orele 17.00 – 20.00

- Str. Străpungere Silvestru Bl. F, 77B, Bl. L1 și case
- Str. Străpungere Silvestru Bl. CL 11

JOI, 22.12.2005

Între orele 15.00 – 17.00

- Str. Octav Băncilă Bl. CL 12
- Str. Manolescu
- Str. Școalei
- Str. Titu Maiorescu - Case și Blocurile nr. 20, 22
- case zona “Țigarete”

Între orele 17.00 – 20.00

- Str. Toma Cozma – nr. 21 A până la 65 B și nr. 8 până la 42
- Aleea Copou
- Str. Pojărniceii
- Str. Belvedere
- Str. Arcu Bl. T3A, T3B

VINERI, 23.12.2005

Între orele 14.00 – 17.00

- Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 106 către nr. 52
- Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 89 către nr. 43
- Str. Turcu
- Str. Văscăuțeanu Bl. 1, 1A, 1B, 3, 3A
- Str. Arcu Bl. T7, T8, T9, T10
- Str. Văscăuțeanu – Case zona jos până la blocul D.A.P.

Între orele 17.00 – 20.00

- Str. Ionescu
- Str. Abrahamfi
- Str. Titu Maiorescu - Blocurile nr. 24, 26
- Str. Străp. Silvestru Bl. E
- Str. Cișmeaua Păcurari
- Str. Spiniț

SĂMBĂȚĂ, 24.12.2005

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Victor Babeș – Blocurile nr. 10 și nr. 3A
- Str. Văscăuțeanu Bl. 3B
- Str. Victor Babeș Bl. Nr. 1 și casele vecine
- Str. Istrate
- Str. Străp. Silvestru Bl. CL 9, CL 10

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Titu Maiorescu – Bl. H3, H4, H5
- Str. Victor Babeș – Case și Blocurile nr. 8 și nr. 3B
- Str. Străpungere Silvestru Bl. T6
- Str. Străp. Silvestru Bl. T 3-4
- Str. Văscăuțeanu Bl. C1, C2